

De senegalesiske tanker blev imødegået af Tunis, men manifesterede sig i et af Senegal m. fl. afrikanske stater senere fremlagt resolutionsforslag.

Storbritanniens repræsentant gav udtryk for ikke at kunne støtte det af Tunis med flere lande fremsatte resolutionsforslag. Den britiske repræsentant henviste i denne forbindelse til, at præsident de Gaulle allerede havde forsikret den algierske befolkning om dens selvbestemmelsesret, at algerierne snart ville kunne opnå uafhængighed, og at der var givet tilstrækkelige garantier med hensyn til folkeafstemningens gennemførelse under frie forhold; vedtagelsen af det foreliggende resolutionsforslag ville være udtryk for en ubegrundet tvivl om præsident de Gaulles oprigtighed.

De Forenede Staters repræsentant erklærede, at vedtagelsen af en resolution som den foreliggende næppe ville udgøre noget positivt bidrag til en løsning af spørgsmålet, hvorfor De Forenede Stater ikke kunne stemme for resolutionen.

Sveriges, Norges og Finlands repræsentanter afgav stemmeforklaring. Alle tre lande udtrykte utilfredshed med formuleringen af resolutionsforslagets operative § 4, som rakte videre end plenarforsamlingens beføjelser; Sverige og Finland fandt dog til trods for denne omstændighed at kunne stemme for forslaget som helhed, medens Norge erklærede ikke at kunne stemme for forslaget som helhed med uændret § 4.

Afstemningen i første udvalg fandt sted 15. december. Forslagets præambel og den operative dels § 1, 2 og 3 blev vedtaget med stor majoritet. Alle nordiske lande stemte for. *Storbritannien* og *De Forenede Stater* afholdt sig overvejende fra at stemme; § 3 stemte *Storbritannien* imod.

§ 4 om valg under FN's kontrol: 38 stemmer for, 33 imod, deriblandt de nordiske lande, Canada, Østrig, *Storbritannien*, USA og flere afrikanske lande, og 23 abstentioner. For resolutionen som helhed stemte 47, deriblandt Sverige, Finland, Irland og Østrig; 20 imod, deriblandt *Storbritannien*, USA, Canada og flere afrikanske lande, medens 26 undlod at stemme, deriblandt Danmark, Norge og Island.

Første udvalgs beretning til plenarforsamlingen om dets behandling af Alger-spørgs-

målet kom til behandling i plenarforsamlingens møde den 19. december. Foruden det oprindelige afro-asiatiske forslag forelå det ovennævnte af Senegal m. fl. fremsatte ændringsforslag samt et af Cypern fremsat ændringsforslag.

Cyperns ændringsforslag til § 4 gik ud på at „anbefale“, at der „afholdes en folkeafstemning i Algier under FN's auspicer, hvorved det algierske folk frit skal bestemme deres lands skæbne.“

Senegal og andre fransk-afrikanske landes ændringsforslag gik ud på at erstatte § 4 med to paragraffer, hvori parterne opfordres til straks og uden forhåndsbetinger at træde i forhandling om en våbenstilstand og om betingelserne for en folkeafstemning inkluderende såvel gensidige som internationale garantier, og hvori det yderligere fastsættes, at der til gennemførelse af disse internationale garantier skal nedsættes en international kommission sammensat efter aftale med parterne.

Ved afstemningen i plenarforsamlingen opnåede hverken det cypriotiske eller det fransk-afrikanske ændringsforslag eller det oprindelige forslags § 4 det nødvendige to tredjedels flertal.

Det fransk-afrikanske ændringsforslags § 4 forkastedes med 31 for, 39 imod og 25 abstentioner, og samme forslags § 5 (om nedsættelse af en international kommission) med 22 for, 39 imod og 35 abstentioner.

Det cypriotiske forslag forkastedes med 52 stemmer for, 27 imod og 17 abstentioner, og det oprindelige afro-asiatiske forslags § 4 med 40 for, 40 imod og 16 abstentioner.

Derpå vedtoges det oprindelige forslag uden § 4 med 63 stemmer for, 8 imod og 27 abstentioner.

Danmark, Norge, Sverige og Island stemte for de to ændringsforslag og imod den oprindelige § 4 samt for det endelige resolutionsforslag.

England, USA m. fl. undlod at stemme, medens Cameroon, Chad, Elfenbenskysten, Madagaskar, Portugal, Sydafrika og Øvre Volta stemte imod resolutionsforslaget.

12. Den sydafrikanske Unions racepolitik.

(Dagsordenens punkt 72).

Efter forslag af en lang række lande, hvoriblandt var afro-asiatiske, latinamerikanske og nordiske, blev spørgsmålet om